PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 713 (6147) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 2 noiembrie 1969

A FOST ÎNFIINȚATĂ ASOCIAȚIA EUROPEANĂ DE ATLETISM

● **BOGAT PROGRAM COMPETIȚIONAL PENTRU ATLEȚII NOȘTRI**

● **ÎN PREMIERĂ, ROMÂNIA — S. U. A. LA FEMEI**

Delegații celor 25 de federații europene de atletism prezenți la București au participat ieri dimineață la o importantă ședință de lucru. Cu acest prilej a fost discutat proiectul de statut al Asociației europene de atletism (A.E.A.), una din cele 6 grupe continentale din cadrul Federației internaționale. Întrunind sufragiul general, începînd de ieri a luat ființă A.E.A., noul organism al atletismului european, for care așteaptă acum numai investitura oficială — în fond o simplă formalitate — a Congresului I.A.A.F. de anul viitor de la Stockholm.

După amiază au fost purtate discuții cu privire la regulamentul financiar al A.E.A. și la diferite chestiuni tehnice legate de regulamentele competițiilor cu caracter european. Federațiile prezente au votat apoi pentru transformarea actualelor Jocuri europene pentru juniori în Campionate europene, organizate la fiecare 2 ani. Propunerea a stîrnit multe discuții și ea a fost adoptată, aproape la limită, cu 14 voturi pentru, 9 fiind împotrivă (2 federații au lipsit de la votare).

Paralel cu desfășurarea Congresului, delegațiile participante au luat parte la întîlniri bilaterale pentru stabilirea calendarului competițional pe anul 1970. În acest scop a venit la București și o delegație a Federației de atletism din S.U.A. în frunte cu dl. Dan Ferris — membru în Consiliul I.A.A.F.

Discuțiilor încă nu li s-a pus punct, totuși unele acțiuni au căpătat de acum date certe. În ceea ce ne privește, în 1970 atleții noștri fruntași vor avea de făcut față unui program foarte bogat. **Între altele vom organiza în România: concursul internațional de sală (28.II—1.III), crosul balcanic (22.III), semifinala Cupei Europei-femei (2.VIII), Jocurile Balcanice (13—16. VIII), campionatele internaționale ale României (12—13.IX), concursul speranțelor olimpice (7—9.VIII) precum și mai multe meciuri bilaterale de seniori și juniori, între care — în premieră — România—S.U.A. la femei (5—6. VIII).**

Lucrările iau sfîrșit astăzi.

Azi, în divizia A, la fotbal

Etapa a X-a a diviziei A programează o serie de partide foarte interesante. În Capitală, pe stadionul din șos. **Ștefan cel Mare,** de la orele 14,30, liderii clasamentului, dinamoviștii bucureșteni, întîlnesc formația campioană, U.T.A. De la aceeași oră, pe stadionul **Republicii,** se va desfășura un alt meci de atracție: **Steaua — „U" Cluj.** În provincie se dispută următoarele jocuri:

Petroșani: JIUL — UNIV. CRAIOVA
Tg. Mureș: A. S. ARMATA — RAPID
Constanța: FARUL — DINAMO BACĂU
Iași: POLITEHNICA — F. C. ARGEȘ
Oradea: CRIȘUL — STEAGUL ROȘU
Cluj: C.F.R. — PETROLUL

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HOCHEI

IERI, ÎN PENULTIMA ETAPĂ

Cunoscutul internațional dinamovist, Pană, față în față cu portarul Orban. Fază din meciul Dinamo — Tîrnava Odorheiul Secuiesc, încheiat cu scorul de 4—0

Foto: SILVIU POP

POIANA BRAȘOV, **1 (prin telefon, de la trimisul nostru).** — Etapa a IV-a a turului primei manșe a campionatului național de hochei a pregătit terenul pentru ziua decisivă de duminică.

STEAUA — TÎRNAVA 13—1 (3—0, 4—1, 6—0)

De bună seamă, singurul semn de întrebare care plutea deasupra partidei de dimineață se referea la dimensiunile scorului. Diferența dintre echipe este de cîteva clase, și aceasta s-a văzut, deși hocheiștii din Odorheiul Secuiesc au făcut toate eforturile spre a se comporta în mod demn, și sportiv. În primele două reprize, ei au rezistat onorabil campionilor, înscriindu-le chiar și un gol, care i-a bucurat pe cei de la Tîrnava aproape cît o... victorie. În cele din urmă, valoarea și-a spus cuvîntul. Interesant de remarcat, că după terminarea jocului antrenorii Czaka și Zografi au considerat că elevii lor nu au făcut o porție suficientă de efort și i-au lăsat pe gheață, unde steliștii s-au mai antrenat. Îi așteptă a doua zi o partidă grea

Au marcat: **Varga** (min. 1, 34, 42), **Gheorghiu** (min. 9, 35, 55), **Calamar** (min. 15, 39, 54, 59), **P. Sgîncă** (min. 38), **G. Szabo** (min. 41), **Fodorea** (min. 56) și, respectiv, **Fr. Varga** (min. 27). Au arbitrat **J. Bodo** (M. Ciuc) și **St. Peter** (Brașov).

AVÎNTUL M. CIUC — I.P.G.G. 5—1 (2—0, 2—0, 1—1)

Ne așteptam mai mult de la acest meci, mai ales că în întîlnirile anterioare ambele echipe demonstraseră calități. Din păcate, speranțele n-au fost îndreptățite. Avîntul și I.P.G.G. s-au angajat, surprinzător, într-o luptă confuză, încîlcită, oarbă. Jocul a fost aglomerat în fața porților și la mantinele, s-au dat multe pase greșite, acțiunile clare de hochei spectaculos fiind foarte rare.

Avîntul, cu un patinaj superior și cu un control al pucului mai bun, s-a impus în primele două reprize, profitînd de cîteva flagrante greșeli comise în apărare de adversari. Nivelul modest al meciului n-a putut fi salvat de golurile spectaculoase care s-au marcat, parcă prin paradox. A ieșit, totuși, în evidență jocul bun, sigur și tehnic prestat de Bașa, I. Szabo (Avîntul), Bălăneanu și Scheau (I.P.G.G.). Victoria celor din Miercurea Ciuc a fost absolut meritată.

Au marcat: L. Vacar (min. 4), Jere (min. 7), I. Szabo (min. 28), Antal (min. 37), Bașa (min. 58) pentru învingători și T. Viorel (min. 48) pentru bucureșteni. Au arbitrat corect M. Presneanu și C. Ștefănescu (ambii din București).

DINAMO — AGRONOMIA 5—2 (1—1, 0—1, 4—0)

A fost cel mai frumos joc al zilei. Dinamic, animat, presărat cu combinații, atacuri și contraatacuri fulgerătoare. Dinamo a trecut prin momente grele regăsindu-se abia în repriza a III-a și demonstrînd că un meci de hochei se poate cîștiga și în cîteva minute, cu condiția să fie bine jucat. Au marcat: Trăușan (min. 16, 42), Huțanu (41), Pană (48), Boldescu (57), respectiv Texe (6) și Gall (31).

În clasament conduce Steaua cu 8 p., urmată de Dinamo 8 p., Avîntul 4 p., Agronomia 3 p., I.P.G.G. 1 p., Tîrnava 0 p. Astăzi se joacă meciurile I.P.G.G. — Tîrnava, Avîntul — Agronomia și Steaua — Dinamo.

Valeriu CHIOSE

F. R. FOTBAL RESTABILEȘTE ADEVĂRUL ÎN LEGĂTURĂ CU MECIUL ROMÂNIA—GRECIA

● **Denaturarea faptelor de către presa greacă**

„După cum se știe, la 16 noiembrie, se va desfășura, la București, întîlnirea retur dintre reprezentativele de fotbal ale României și Greciei, din cadrul preliminariilor Campionatului Mondial, ediția 1970. Interesul față de acest joc este deosebit de mare, în rîndul iubitorilor sportului din țara noastră, deoarece de rezultatul lui va depinde calificarea uneia dintre cele două echipe, la turneul din Mexic. Opinia noastră publică se preocupă încă de pe acum, de toate amănuntele legate de partida amintită, iar presa din România acordă, la rîndul ei, o mare atenție pregătirilor tehnice ca și întregii atmosfere care înconjoară importanta întîlnire sportivă, furnizînd știri și comentarii din ambele părți.

Desigur, că și amatorii de fotbal din Grecia sînt animați, de același interes, întrucît echipa elenă este angrenată direct în cursa calificării, la cea mai importantă competiție de fotbal din lume.

Tocmai de aceea, federația noastră de fotbal a luat cunoștință cu stupoare de relatările, din ultimele zile, ale unor ziare grecești, potrivit cărora spectatorii eleni nu ar avea posibilități de a viziona partida de la București din vina federației noastre.

După cum am fost informați, nu este vorba despre o știre rătăcită sau măcar despre una care să aibă la bază un cît de mic sîmbure de adevăr, ci dimpotrivă sîntem puși în fața unei flagrante și repetate denaturări a realității. Astfel, relatările cîtorva ziare din Grecia, înglobînd sub titluri de scandal știri fanteziste, nu fac altceva decît să provoace agitație în rîndul opiniei publice elene, să înfierbînteze spiritele și toate acestea cu totala ignorare a adevărului și cu pretul dezinformării maselor de amatori ai sportului.

Oficiul Național de Turism, în colaborare cu federațiile de specialitate, deci și cu cea de fotbal, organizează, cu regularitate, aducerea la București, sau în alte mari centre ale țării, de turiști români și străini, special pentru programele sportive cum este și cel prilejuit de meciul de fotbal România — Grecia.

Sîntem cu atît mai surprinși de relatările acelor ziare din Grecia cu cît asemenea știri profund inexacte și care ignoră realitatea sau o desfid pur și simplu, pot crea în rîndul opiniei publice dezorientare. Mirarea noastră în fața unor asemenea știri se amplifică pînă la nedumerire deoarece știm că federația elenă de fotbal cunoaște la rîndul ei foarte bine realitatea conform căreia inițiativa rezervării de bilete la meciul din 16 noiembrie a aparținut forului nostru de specialitate care nu primise însă nici pînă azi, 1 noiembrie, vreun răspuns din partea celui grec.

Cum se pot face, în acest caz, afirmații ca cele ce și-au găsit totuși loc în coloanele unor publicații din Grecia și cui cred oare cei ce le-au furnizat că pot folosi ele?

Oare sportul nu este și el un mijloc, dintre cele mai eficiente chiar, de cunoaștere și de apropiere între popoare? Oare întîlnirile internaționale dintre cei mai valoroși sportivi ai unor țări nu trebuie să constituie și ele asemenea prilejuri? Și atunci, cum trebuie să fie privite astfel de știri care, ignorînd nu numai principiile de bază ale sportivității, dar însăși realitatea faptelor, își fac totuși loc în unele ziare din Grecia?

Credem că menținerea unor relații bune, cu posibilități permanente de dezvoltare — trebuie realizate în special prin respect reciproc și adevăr. Cui pot fi prin urmare folositoare informațiile și aprecierile jignitoare devenite publice prin intermediul unor ziare ca: Acropolis, Nea Politea, Fos Ton Spor și Apoghevmatini care pretind că doar în urma unor intervenții și proteste la forul internațional al fotbalului se poate aștepta ca publicul din Grecia să vizioneze întîlnirea de la București? Sau afirmații nu numai inexacte dar și jignitoare la adresa federației noastre care s-ar teme de publicul venit la meci din Grecia?

Credem că, atît Federația de Fotbal din Grecia cît și cea internațională, luînd cunoștință de realitate vor pune lucrurile la punct. De asemenea, sîntem convinși că opinia publică din Grecia, amatorii de sport din această țară, vor avea posibilitatea de a afla, pînă în cele din urmă, adevărul în legătură cu inexactitățile furnizate de unele publicații grecești privind meciul de la 16 noiembrie.

În ceea ce ne privește, odată cu exprimarea nedumeririi și protestului nostru față de starea de lucruri creată de către publicațiile grecești amintite prin inserarea în coloanele lor a unor știri necontrolate și inexacte, sîntem convinși că întîlnirea dintre cele două formații se va desfășura în limitele deplinei sportivități, cu succesul celor mai buni și în pofida încercărilor inexplicabile pentru cei de bună credință de a se tulbura, încă de pe acum, atmosfera unei dispute sportive, atît de importante".

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL
1.XI.1969

Rapid — Politehnica Timișoara 3-0, la volei

Rapidiștii au întîlnit în fief-ul propriu, sala Giulești, pe studenții timișoreni. S-au aliniat două formații: una care n-a cedat, în cele trei etape care s-au desfășurat pînă acum, nici un set în fața adversarilor, cealaltă zdruncinată moral după înfrîngerea, de miercuri, suferită, acasă, în fața brașovenilor. Jocul de ieri a creat probleme rapidiștilor doar în primul set, cînd politehniștii au fost în permanență la nivelul adversarilor. În următoarele două, greșelile comise în lanț au facilitat victoria în 3 seturi a giulești enilor (15, 6, 6). Rapidul a cîștigat datorită jocului bun prestat de Penciulescu, Paraschivescu, Cristian și prin cele cîteva scînteieri ale lui Drăgan și Costinescu. Cătălin, greoi și puțin mobil, a fost doar o prezență fizică. Timișorenii au fost asemenea unui foc de paie, care se consumă nespus de repede. Atacul lor s-a lovit în permanență de blocajul advers, îngreuiat fiind și de inexactitatea la preluări și la pase. Toți jucătorii folosiți (amintim doar pe Armion, Weiss, Rouă, Coste, Dindelegan) prezintă fisuri în pregătire.

— Em. F. —

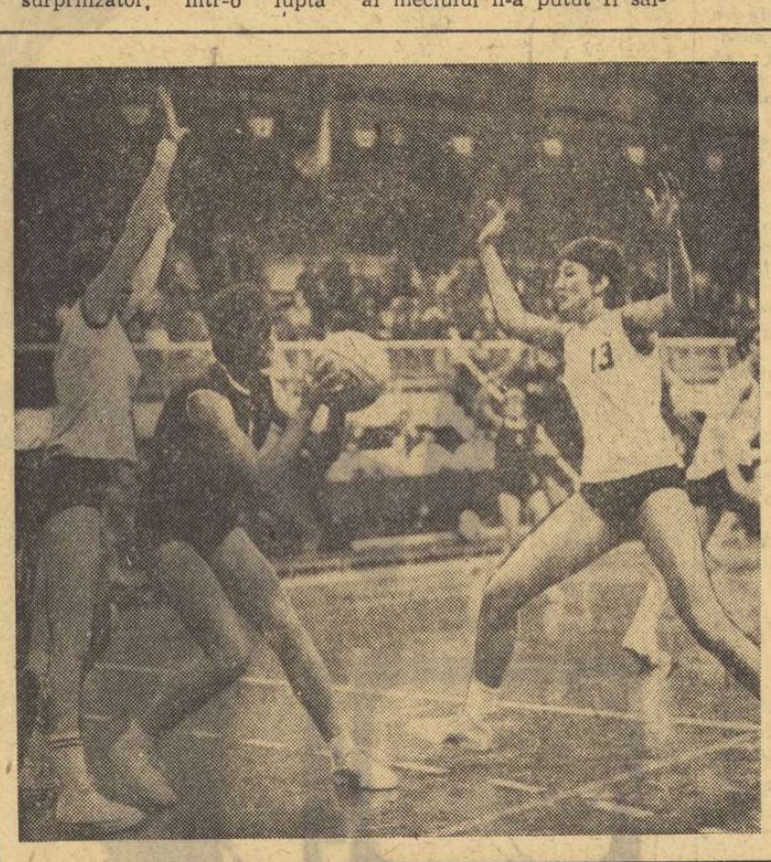

Jucătoarea Irina Vasilescu (Rapid), bine „păzită" de Gabriela Ciocan și Ecaterina Savu (ambele de la Politehnica) își „caută" o coechipieră pentru a pasa mingea.

Foto: N. DRAGOȘ

În derby-ul feminin de baschet,

Politehnica a învins clar pe Rapid: 61-49

Prima manșă a derby-ului campionatului național feminin de baschet, desfășurată aseară în sala Floreasca, a revenit echipei Politehnica București care, după o dispută interesantă, a învins pe Rapid cu 61—49 (32—30). Reprezentantele studentelor bucureștence au început partida cu multă siguranță, atacînd cu claritate și precizie și apărîndu-se cu multă dîrzenie. Ele au realizat în primele minute cîteva intercepții care, fructificate, au făcut ca în min. 3 tabela de scor să indice 8—0 în favoarea lor. În continuare, meciul s-a desfășurat în nota de superioritate a Politehnicii care a condus permanent, fără a fi scutită, însă, de emoții. Rapidistele, despre care trebuie spus că au evoluat sub valoarea lor, au reușit să se apropie de cîteva ori pînă la un punct-două, iar în min. 22 au avut chiar avantaj: 34—33. De aici, însă, excelent conduse în teren de Cornelia Taflan (autoare, de altfel, a 16 puncte), echipierele Politehnicii și-au impus din nou jocul, iar în final și-au asigurat o diferență apreciabilă. Deși nu s-a ridicat la un bun nivel tehnic, partida a plăcut datorită dîrzeniei cu care s-a jucat și uneori tensiunii provocate de evoluția scorului. Au arbitrat bine M. Rizea și M. Aldea. **(d. st.).**

Alte rezultate: I.E.F.S. — Progresul București (f) 57—55 (30—23), Steaua — Politehnica București (m) 62—60 (34—26).

ÎNTÎIA LECȚIE

Pescarul Manuel făcuse rămășag cu Jack, colegul său de echipaj, că va prinde mai mult pește într-o singură zi, deși el trăgea la undiță, iar celălalt avea năvodul. Ajutor îi era Harvey, copilul răsfățat, pe care începuse să-l învețe deprinderile aspre ale vieții de pescar, căutînd să facă din el un om adevărat. Și cei doi trăgeau în barcă pește mult, iar plăpîndului Harvey îi revenise onoarea de a fi luat prada cea mai mare. Un pește uriaș, pe care abia putu să-l tragă sus, încordîndu-și toate puterile, îi încununase ziua. Victoria părea să fie de partea lui Manuel și Harvey, dar... iată, se adeveri că micul novice nu înțelesese încă tîlcul legilor mării și, ca să cheme mai repede norocul spre barca lui Manuel, de cu seară încurcase năvodul lui Jack. Trișase. Atunci, Manuel, portughezul, n-a stat pe gînduri. Luă peștele scos de Harvey și-l aruncă din nou în apă. **„Du-te de spune și celorlalți pești** — zicea pescarul — **că în barca mea este un trișor..."**

Revăzînd pe micul ecran — după 30 de ani — admirabilul film ce tălmăcește în imagini poemul plin de profunzimi al lui Rudyard Kipling, am înțeles poate mai bine ca oricînd adevăratul sens a ceea ce numim **fair-play** în sport. Sau identitatea totală a celor două noțiuni. De la „Căpitanii curajoși" învățăm ce înseamnă a cîștiga demn o întrecere, a respecta pe adversar chiar cu prețul victoriei. Parabola lui Manuel, pescarul, e mai elocventă probabil decît analizele cele mai docte ale teoreticienilor sportului, care caută să determine limitele etice ale întrecerii pe stadion. Și mai convingătoare.

Între caracteristicile eroilor lui Kipling și „stilul" unor mari fotbaliști care și-au disputat recent un mare trofeu, pe un mare stadion, ieșind apoi pe poartă sub escorta baionetelor, este o prăpastie. O diferență care îngrozește, pur și simplu. Oare sportul-profesie și sportul-spectacol pot duce definitiv la degradarea idealului acesta atît de drag unor generații, acela de întrecere curată, cinstită, care să ridice pe om în ochii semenilor săi, nu să-l coboare... Privim cu îngrijorare acest orizont al sportului mondial, atît de bogat în evenimente grandioase, dar și în jalnice coborîșuri.

Poate că acest gest al unui simplu pescar care nu știa carte, nu avusese dascăli calificați, ci doar un căpitan de vas, drept și intransigent, ar trebui să fie pildă pentru toți sportivii. Și ne întrebăm, acum: **cîți dintre antrenori își încep prima lecție, cu novicii în sport, susținînd o asemenea fervență pledoarie pentru sportivitate desăvîrșită? Cîți sînt convinși de ea?**

Radu VOIA

PARADOXUL ZILEI DERBY-ULUI

Este clar că programarea primei manșe a campionatului național de hochei la Poiana Brașov s-a făcut, în mod fortuit, deoarece alt teren cu gheață nu a existat. Regretabil este însă faptul că O.N.T., sub auspiciile căruia s-a construit baza, nu și-a respectat nici măcar o mică parte din obligațiile de amenajare asumate. Desigur, la această oră regretele sînt tardive. Ne consolează perspectiva marelui derby de azi, cînd se vor înfrunta echipele Steaua și Dinamo. Așteptăm o întrecere ambițioasă care să exprime, într-o atmosferă de fair-play, toate virtuțile hocheiului. Dar gîndindu-ne la lipsa de capacitate a tribunelor patinoarului, invocăm cerului ceva paradoxal: să nu vină mulți spectatori!!

Cea mai lungă oră din istoria ciclismului va purta numele lui Bracke?

CICLISTUL BELGIAN ATACĂ AZI RECORDUL MONDIAL AL OREI, PE ACEEAȘI PISTĂ — DIN MEXICO — PE CARE RITTER L-A DEPOSEDAT ÎN 1968 DE PRIMUL SĂU RECORD

Primul record ciclist al orei face parte din istoria veacului trecut. Iar în fruntea celor ce s-au încumetat să dialogheze cu cronometrul în ovalul unui velodrom se află faimosul Henry (Papa) Desgrange, ctitor și animator al Turului Franței. Pe velodromul Buffalo din Paris, el deschidea — la 11 mai 1893 — rubrica acestui record mondial cu un rezultat (35,325 km) care avea să fie copios întrecut (aproape 3 km) de compatriotul său Jules Dubois în anul următor.

După o nouă ameliorare (39,240 km), realizată de belgianul Van den Eynde pe velodromul municipal din Paris (30.VII.1897), se intercalează în lunga serie de pistarzi europeni și un ciclist american: W. W. Hamilton. Urmînd sfatul unui prieten al său, medic, el face tentativa de record la altitudine alegînd velodromul din Denver, oraș situat la cca. 1 600 m. La 9 iulie 1898, Hamilton parcurge într-o oră 40,781 km, performanță remarcabilă care abia peste 7 ani avea să fie întrecută la Paris de francezul L. Petit Breton (41,110 km).

O aprinsă rivalitate sportivă între francezul Marcel Berthet și elvețianul Oscar Egg avea să agite serios existența recordului, vreme de 7 ani, din 1907 pînă în 1914. Pista velodromului Buffalo, a fost în acest răstimp, locul nașterii a șase recorduri mondiale, paternitatea lor revenind cînd lui Berthet, cînd lui Egg. Acești „recordmani cu schimbul" au făcut ca nivelul celei mai bune performanțe mondiale să urce de la 41,520 km (Berthet — 1907) la 44,247 km (Egg — 1914).

Recordul elvețianului a înregistrat, la rîndul lui, un record de longevitate căci timp de aproape 20 de ani el a rezistat tuturor tentativelor. Abia în 1933, pe velodromul din St. Trond, pistardul francez Maurice Richard izbutește să realizeze 44,777 km.

Recordul circumscris în ovalul velodromului se apropie de o cifră care i-a înflăcărat, la vremea respectivă, pe iubitorii ciclismului: 45 km pe oră! Pe pista rapidă a velodromului Vigorelli din Milano — care a devenit pentru aproape un sfert de veac „fabrica re

Sebastian BONIFACIU

(Continuare în pag. a 2-a)